

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/168/2014
Identifikačné číslo spisu: 4014200513
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:4014200513.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky U. M., bytom P. M. XXX, X. Zálužie, zastúpenej Mgr. Marekom Kováčom, advokátom so sídlom farská 30 Nitra, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o výšku invalidného dôchodku, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 25. augusta 2014, č. k. 23Sd/129/2014-28, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 25. augusta 2014, č. k. 23Sd/129/2014-28, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 25. augusta 2014, č. k. 23Sd/129/2014-28, potvrdil rozhodnutie odporkyne zo 17. februára 2014 číslo 575 501 6223 1, ktorým odporkyňa podľa § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) a podľa § 29 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 100/1988 Zb.“) zamietla žiadosť navrhovateľky o zvýšenie sumy invalidného dôchodku. Súčasne podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) rozhodla, že navrhovateľke vznikol od 12. novembra 2013 nárok na výplatu invalidného dôchodku v sume 120,90 € mesačne, podľa § 263a ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. sa jej naďalej vypláca invalidný dôchodok v sume 145,10 € mesačne a nárok na invalidný dôchodok v nižšej sume zaniká.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovateľka bola uznaná invalidnou podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. od 12.11.2013 a vznikol jej nárok na invalidný dôchodok v sume 120,90 € mesačne, avšak podľa § 263a ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. sa navrhovateľke naďalej vypláca invalidný dôchodok v sume 145,10 € mesačne a nárok na invalidný dôchodok v nižšej sume zaniká. Podľa zhodných záverov posudkov posudkových lekárov pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne zo 17.01.2014 a 27.05.2014 je navrhovateľka invalidná s celkovou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50 %. Jej rozhodujúcim zdravotným postihnutím je močová inkontinencia II. stupňa podľa kapitoly IX., odd. B, položky 4 písm. b/ prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení so 40 % mierou

poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Pre iné zdravotné postihnutia - arteriálnu hypertenziu II. stupňa, dorzalgiiu, Sjogrenov syndróm, refluxnú chorobu pažeráka, osteopéniu, perzistujúcu alergickú astmu - bola miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľky zvýšená o 10 %. Navrhovateľka nebola uznaná invalidnou podľa § 29 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb., ale je naďalej čiastočne invalidná podľa § 37 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. Krajský súd považoval rozhodnutie odporkyne za správne vzhľadom na závery vyhotovených posudkov o zdravotnom stave navrhovateľky a preto rozhodnutie odporkyne potvrdil.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie navrhovateľka. Podľa jej názoru krajský súd dospel na podklade vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasila s posúdením jej zdravotného stavu posudkovými lekármi odporkyne, ktorí sa podľa jej názoru nedostatočne zaoberali predloženými odbornými nálezmi, ktoré preukazujú vážne zhoršenie jej zdravotného stavu. Nesúhlasila ani s určením močovej inkontinencie ako rozhodujúceho zdravotného postihnutia, vzhľadom na jej ochorenie stredne ťažkou perzistujúcou astmou, za ktoré by mohla byť stanovená vyššia percentuálna miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Súčasne na preukázanie svojho tvrdenia predložila lekársku správu z odborného vyšetrenia pneumoftizeológom z 11.09.2014 s tým, že tie isté skutočnosti vyplývali aj z odborného pľúcneho nálezu, ktorý bol podkladom pri posúdení jej zdravotného stavu posudkovými lekármi. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie odporkyne a vec jej vráti na nové konanie a priznal mu náhradu trov konania.

Odporkyňa odvolanie navrhovateľky nepovažovala za dôvodné. Vo svojom vyjadrení uviedla, že navrhovateľka neuviedla žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia vyhotovených v konaní. Navrhla, aby odvolací súd vyššie uvedené rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“). V zmysle § 492 ods. 1 S.s.p. konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom účinnosti tohto zákona (pred 1. júlom 2016), sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 157 ods.2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Procesným právom účastníka je právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplývajúca z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia. Porušením tejto povinnosti sa účastníkovi odníma možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie.

Krajský súd z uvedených zásad súdneho prieskumu dôsledne nevychádzal. Dostatočne a vyčerpávajúcim spôsobom sa nevysporiadal s námietkami, ktoré uplatnila navrhovateľka v opravnom

prostriedku a s obsahom posudkov posudkových lekárov. V odôvodnení rozhodnutia uviedol len obsah posudkov posudkových lekárov, ustanovenia zákona č. 461/2003 z. z. o invalidnom dôchodku (hoci navrhovateľka je naďalej poberateľkou dávky priznanej podľa zákona č. 100/1988 Zb., pričom z rozsudku nevyplýva odkedy a na základe akého zdravotného postihnutia bola uznaná čiastočne invalidnou) a konštatovanie, že neboli zistené dôvody pre zmenu posúdenia zdravotného stavu navrhovateľky. Závermi posudkov posudkových lekárov vo vzťahu k jednotlivým lekárske nálezom sa nezaoberal a žiadnym spôsobom ich nevyhodnotil vo vzťahu k námietkam navrhovateľky. Z toho dôvodu je rozhodnutie krajského súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm.f) O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

V ďalšom konaní krajský súd prejedná vec znova, vysporiada sa s námietkami navrhovateľky a s obsahom posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia, z hľadiska ich úplnosti a presvedčivosti a vo veci znovu rozhodne, pričom svoje rozhodnutie náležite odôvodní.

V novom rozhodnutí krajský súd znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 224 ods. 3 O.s.p.)

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.